

Jacob Hieronymus Lochner   Liborius Depkin

**Semicenturiam ... Thesium miscellanearum Philosophicarum, Philosophorum Consensu, Praeside ...  
Jac. Hier. Lochner/ Norimb. P. L. C. ...**

**1 : / publico sobrie philosophantium examini sistit Liborius Depkin/ Rig. Liv. SS.  
Th. & Ph. St. Autor & Respondens A. M.DC.LXXV. d. 7.**

Rostochii: Kilius, 1675

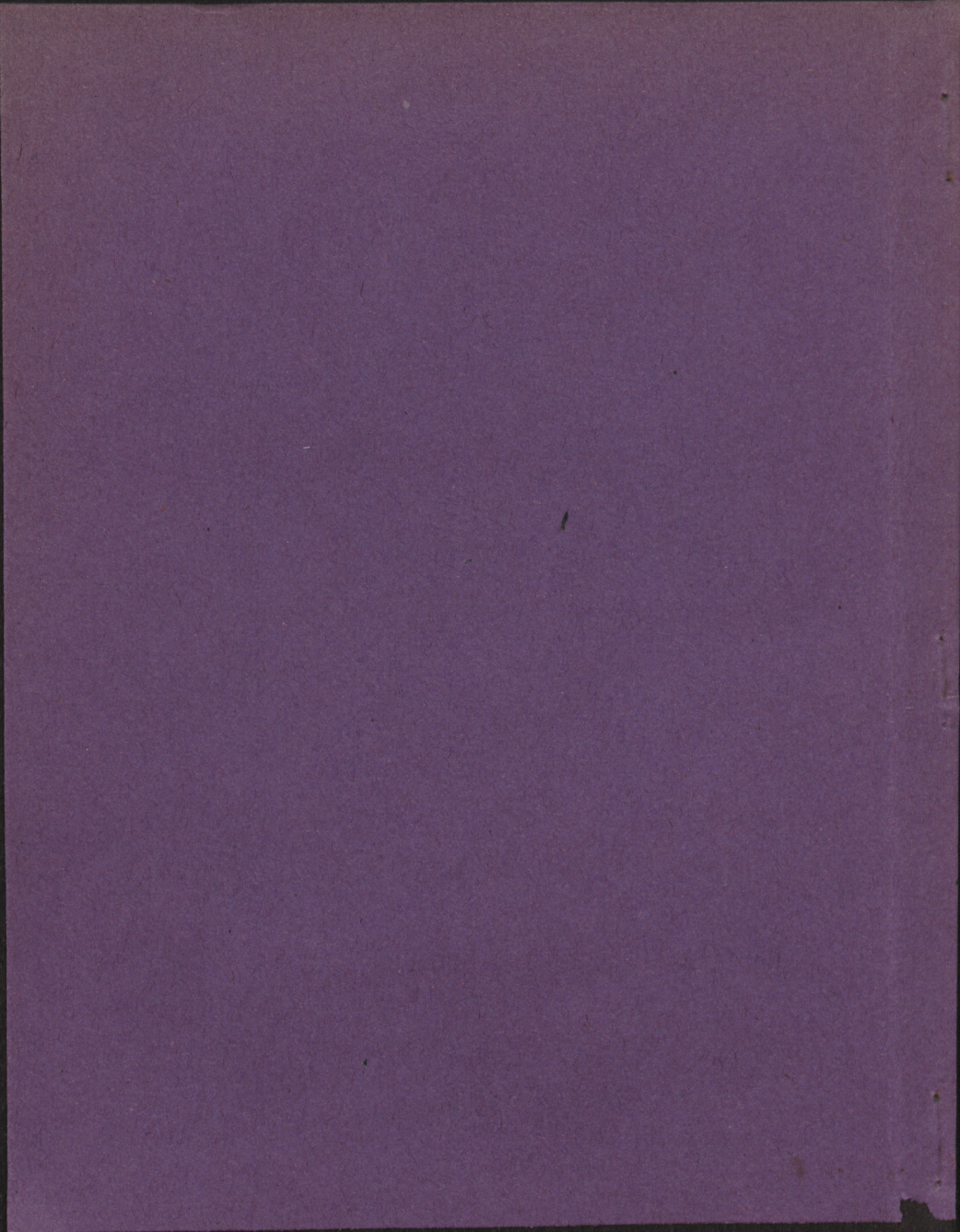
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn749879629>

Band (Druck)   Freier  Zugang



RU phil 1675  
Jac. Nic. Lockner <sup>1)</sup>  
Liborius Depkin







D. F. G.  
SEMICENTURIAM PRIOREM,  
Thesium miscellanearum Philosophicarum,  
Philosophorum Consensu,  
PRÆSIDE  
*Viro Præcellenti ac Clarissimo*  
DN. M. JAC. HIER. *Lochner* / Norimb.  
P. L. C.

publico sobriè philosophantium examini sistit  
LIBORIUS *Deptin* / Rig. Liv. SS. Th. & Ph. St.  
Autor & Respondens.

*A. M. DC. LXXV. d. 7. Aprilis*

In Auditorio Majori horis consuetis.

---

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.



D. E. G.  
SEMICENTURIAM PRIORUM  
Theatrum medicamentorum Philologicarum  
Philologicarum Constat  
PR. A. 1825  
Theatrum medicamentorum  
DR. M. JAC. HER. JOHANN. VORIMB.  
P. L. C.  
Philologicarum Philologicarum  
LIBRARIUS JOHANN. JOHANN. JOHANN.  
A. M. D. C. C. L. X. V. I. I. I.  
In Auditorio Majori hujus Universitatis  
ROSTOCKI, JOHANNIS KILII, A. M. Typog.





Thef. I.

**T**ritissimum illud: *Nil dicitur, quod non dictum sit prius: vim infert veritati.*

II.

Qui *autoritati* cujusdam Philosophi, ratione veritatis posthabita, subscribendum esse monitor est, *judicium* prodit parum Sapientis Hominis.

III.

Rectissime *Grotius* in Proleg. de Jur. Bell. & Pac. *Nobis propositum est Aristotelem magni facere, sed cum ea libertate, quam ipse sibi in suos Magistros, veri studio, indulst.*

IV.

Scepticus distinguitur à Cartesio dubitante.

V.

Invidiam magis, quàm liberum philosophandi animum, produunt, qui Cartesiana principia pestilentissima proclamantes, ea nec digna fere, ut illorum nomen in Republica Philosophica audiatur, judicant.

VI.

Suspensionem *judicii* Cartesianam ineptè *Revius* in *Levitate* pag. 35. cum *suspensione furis* comparat, dicens: *expendat Lector quomodo possit quis ut falsum abjicere, quod tamen non judicat esse falsum. Hoc sanè non minus injurium esset, quàm ut furem aliquem suspenderes, quem non judices esse furem.*

VII.

Benè *Maresius* in *Judic. de Theol. Pacif. Wittich. Indic. Controv. præfixo. Putem eos pessimè facere, qui Cartesium habent pro infallibili, & pluris faciunt ipsius scripta, quàm DEI Oracula. Sed malè. Idem in Dissert. de Abus. Philos. Cartes. art.*

14. ait:



14. ait: *Cartesianos velle, ut sibi fides habeatur, propter suum-  
αὐτὸς ἔφα Pythagoricum.*

VIII.

Præcipuam Errorum originem præjudicatæ infantie opinio-  
nes præbent: Plerumque & hæ in reliquam quoque hominis æta-  
tem redundant: Quin omnis vita has ipsas in nobis confirmat.  
Quapropter non minima Philosophi Cura esse debet, ut præju-  
dicatorum origines tollat.

IX.

Negatio aliud est Cartesio, aliud dubitatio. Injuriam ergo  
infert Cartesio *Revius*, qui Cartesium dubitantem omnes fidei ar-  
ticulos negasse scribit.

X:

Non omne, quod est, est vel Substantia vel accidens.

XI.

Malè *nonnemo* Cartesii principio utitur, qui in demonst-  
randa figura nivis sexangulari ait: *Dubitandum esse & nihil creden-  
dum, nisi quod clarè & distinctè fuerit cognitum & demonstratum.*

XII.

Non æque Philosophaturo certum est: *Ego loquor, edo, am-  
bulo: Ergo sum:* atque illud: *Ego cogito, Ergo sum:* & tamen  
æque certum est utrumque Philosopho.

XIII.

Non pauca dantur vocabula, quibus modò substantia, modò  
etiam attributum significatur.

XIV.

Metaphysica, à quibusdam si non melius, certè non incom-  
modè Ontologia vocatur.

XV.

Res intelligitur per sua attributa, (vel si mavis affectiones)  
positiva, absoluta & propria melius, quàm per negativa, respec-  
tiva & communia.

XVI.

Essentia & existentia realiter non differunt.

XVII.

Infinitum & indefinitum quàm maximè distant.

XVIII.



## XVIII.

Cartesius accidentibus non omnem realitatem adimit.

## XIX.

*Maresus* all. loc. art. 81. Confusè res spirituales concipit, dum ait: *DEUM esse ubique repletivè convenit ejus natura spiritali. quo enim res subtiliores sunt, & magis accedunt ad naturam spiritualem, eo plura replent spatia, ut experimur in luce, in odore, in sono: è contrario corpora densiora potius occupant loca, ex illis alia corpora expellendo.*

## XX.

Quicquid est, alicubi est: de corporibus dictum putamus. Unde Spiritui, ut sic, nullus vel motus vel locus competit.

## XXI.

Quædam in Mathesi pertractata, non incommodè ad Metaphysicam spectant.

## XXII.

Duo, eòdem tempore nati, tandem aliquando uno vel altero ætatis die distare possunt.

## XXIII.

Macao Urbs maritima Chinæ & Insula Philippinæ sunt, duo loca vicina, & tamen quando in Macao est dies Dominica, in Philippinis est dies Saturni: Quæ ratio?

## XXIV.

Præque Mappæ Geographicæ Sinum Californiæ ostendunt, num verò extra illas in Orbe nostro reperire liceat, recentiorum nonnulli dubitant. Pariter etiam fretum Anian nemo hactenus demonstravit.

## XXV.

Ratio illa, quam à nivibus in regionibus frigidis, æstivo tempore non liquefcentibus, adeoque à mundi origine in magnum, cumulum collectis pro ovalis terræ figuræ probatione, affert *Job. Childreus* in Britannia Baconica, speciosa quidem est, non tamen sufficiens.

## XXVI.

Qui Indiam Orientalem ex Europa petunt, plus temporis opus habeat, quàm qui ex India Orientali Europam petunt.

## A 3

## XXVII.



## XXVII.

Navigium per ærem *Franciscus Lana* probat non sine rationibus & experimentis.

## XXVIII.

An globus terreus in medio mundi sit collocatus? demonstratur nobis.

## XXIX.

Ut ut frequentissimè de horologiariorum nostrorum concordia discordia conqueramur necesse sit; liceat tamen affirmare, nonnunquam eosdem æquius partiri horas diei, quàm solem.

## XXX.

Sicuti astra prius videri possunt, quàm in Horizonte oriuntur; Sic quoque & alia visibilia cerni possunt, etiamsi, inter illa & oculos, obstacula crassa & opaca sint constituta.

## XXXI.

Risum teneatis Amici! Stellas à vigilibus nocturnis die spectare jubemur! Et certe videre possumus.

## XXXII.

Quoties terra videt Eclipsin Lunæ, toties Selenitæ, si qui sunt, vident Eclipsin Solis, & quidem totalem, cum mora. Unde pariter, quoties terra habet Eclipsin Solis, toties etiam Luna Eclipsin patitur: Nulla quoque est Eclipsis Lunæ, quin & terra Eclipsin patiatur. Quid ergo prohibet, quo minus dicamus, Solis, Lunæque & Terræ Eclipses simul contingere?

## XXXIII.

Nimis lubricum videtur fundamentum divisionis coelestium domuum in Genethliacis.

## XXXIV.

Sensu Aristotelis non nihil immutatò Recentiores orbes reales in coelo statuunt.

## XXXV.

Causa varietatis intervallorum nostri & Pontificiorum Paschatis erroribus nostri Calendarii hæcenus potiori jure adscribitur.

## XXXVI.

Distinguunt nonnulli inter mentiri & mendacium dicere; annon melius inter mentiri & falsum dicere?

## XXXVII.



## XXXVII.

Poëtae propriè non mentiuntur, dum sub fictis fabellis representant utilia vitæ monita aut etiam historias, licet nunquam veræ fuerint. Quid verò de iis dicendum, qui oblectationis gratiâ argutias & honesta joca proferunt, à vero quidem, uti videtur, paululum abudentia, revera autem sensum abditum & probum habentia? interrogantibus respondebimus in conflictu: Interea tamen omne mendacium cum peccato conjunctum affirmamus.

## XXXVIII.

Est & *πρόποια* suis coercenda limitibus.

## XXXIX.

Anne magis convenit ebriis veniam dare? Affirm.

## XL.

Qui servo sui occisionem mandat est *ἀνόχερος*.

## XLI.

An sine *ἀνόχερας* crimine aliquando ignis pulveri pyrio subijci possit, ut classarii cum navi discerpantur? quærenti affigimus.

## XLII.

Alexander Magnus minimè Herois titulò condecorandus. Ecquâ enim fide eum pronunciaveris decorum virtutibus, quem ventuosa superbia paterni nominis tædiò habitûsque & morum Macedonicorum dedignatione corripuit, & stultâ divinitatis opinione fascinavit? Taceo Clyto, ebrietatis & iracundiæ insaniâ, illatam necem, quam, respirante ex furore animo, ad facinus expiandum, propriâ cæde compensare gestit: Quæ quidem omnia & plura consimilia Monumentis prodiderunt Plutarchus, Curtius, & alii: Ut adeo non erubescamus subscribere illi *Seneca*, l. 1 de benef. c. 13. qui Pelleum hunc Juvenem Virtutis encomiis indignum censet, *quod à pueritia latro exsiterit, gentiumq; vastator, tam hostium pernicies, quàm amicorum: quod summum bonum duxisset terrori esse cunctis mortalibus.* Conf. Exc. Dn. Dürrium. P. 1. sph. 1. p. 8 Eth. Parad.

## XLIII.

Parum tibi constant de sua Conscientia resentiores *Conscientiarum*.

## XLIV.



## XLIV.

Judex nec contra acta & probata, nec contra conscientiam agere tenetur.

## XLV.

Quæritur: An juvenis sit idoneus auditor Politicæ? Respondent: Distinguendum esse inter juvenem ætate & juvenem moribus: Hocine sufficit?

## XLVI.

Filius in Magistratu constitutus Patri privato, pro respectu diverso, & præferendus & non præferendus est.

## XLVII.

Datur obsequium brutum, quod vel unicum illud Kiei, XVII, Chinensium Imperatoris, ejusque Conjugis Vibia exemplum probat: Scilicet ingens illi terra spatium, in stagni modum excavatum, naviumque capax, jussere vinò impleri, cujus in ripa tria hominum millia per circuitum, pronò ore, canum instar, procumbentium, è lacu ad satietatem & vertiginem usque se ingurgitarunt: Ita poti ad sylvam proximam, quam carneam dixere, titubarunt, ut vinò jam madidi, epulis quoque se inferebant; Ex ejus enim nemoris arboribus quotidie boves, apri, cervi, aliaque id genus animalia, jam assata, pendebant, eorum gula parata, qui è lacu bibissent. Alterum spectaculum longè nocentius excogitarunt: Palatiò, quod secretum vocabatur, in eam rem magnificè exstructò, ut ex utroque sexu juvenes formà præstantes undique conquisiti, veste & pudore positò, nudi promiscuè habitarent, cujus fœdissimè consuetudinis arbitri & laudatores Regis Conjuges alienà voluptate se oblectabant.

## XLVIII.

Одътъ Дъвоу & non minus verè, quàm scitè Germanis effertur Gott - Mensch.

## XLIX.

Infucatus idem est quod fucatus.

## L.

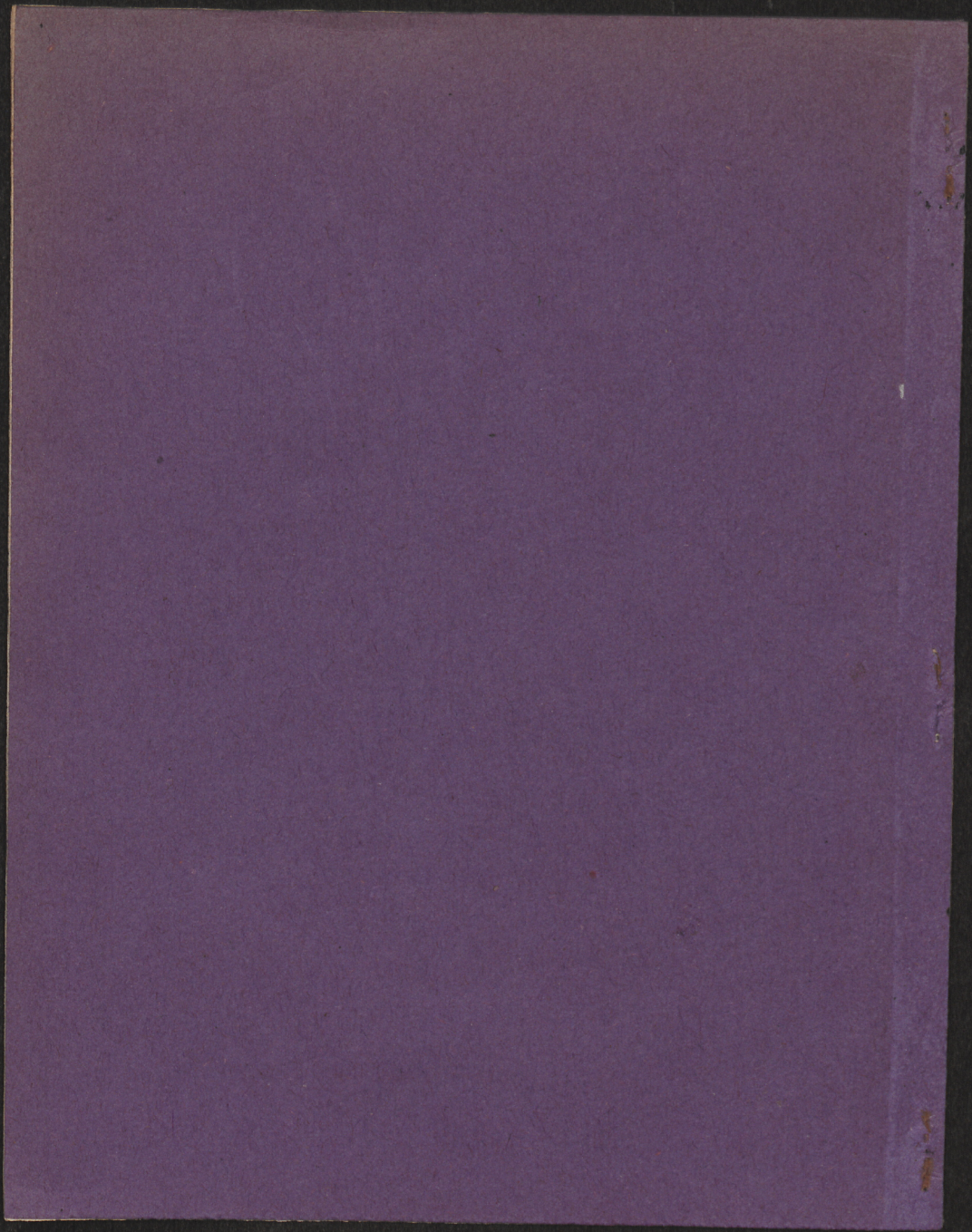
Lehren/hören: Meiden / freuden: ähren / beschweren: Lieben / üben: & similia nobis Rythmos in Poësi Germanica constituunt.

T A N T U M.











XXXV  
Poëtae propriè non mentium  
presentant utilia vitæ monita aut et  
veræ fuerint. Quid verò de iis di  
argutias & honesta joca proferunt  
paululum abludentia, revera autem  
bentia? interrogantibus respondebit  
omne mendacium cum peccato conj

XXXV  
Est & *πυρροία* suis coercenda

XXXII  
Anne magis convenit ebriis ve

XL.  
Qui servo sui occisionem man

XLII  
An sine *ἀντιχρησίας* crimine  
subjici possit, ut classiarii cum navi  
mamus.

XLII  
Alexander Magnus minimè  
Ecquà enim fide eum pronuciave  
ventuosa superbia paterni nominis  
cedonicorum dedignatione corripu  
fascinavit? Taceo Clyto, ebrietatis &  
cem, quam, respirante ex furore a  
propriâ cade compensare gestit: C  
similia Monumentis prodiderunt P  
adeo non erubescamus subscribere i  
Pelleum hunc Juvenem Virtutis en  
pueritia latro exsiterit, gentium  
cies, quàm amicorum: quod sum  
cunctis mortalibus. Conf. Exc. Dn. D

XLII  
Parum tibi constant de sua C  
riarii.

fictis fabellis re-  
licet nunquam  
olestationis gratiã  
m, uti videtur  
m & probum ha-  
u. Interea tamen  
amus.

firm.

nis pulveri pyrio  
? quærenti affig-

condecorandus.  
irtutibus, quem  
ue & morum Ma  
nitatis opinione  
faniã, illatam ne  
nus expiandum,  
ania & plura con  
rtius, & alii: Ut  
le benef. c. 13. qui  
um censet, quod a  
m hostium perni  
uxisset terrori esse  
i. i. p. 8 Eth. Parad.

antiores Conscien-

XLIV.

